

[H. C. Toff.]

til udtryk i folketingsudvalgets betænkning sidste år, hvor det vel var udvalgets opfattelse, at en overflytning skulle finde sted.

Hr. Auken citerede for et øjeblik siden fra udvalgsbetænkningen, sp. 2357, og jeg skal ikke gentage, hvad hr. Auken sagde, men blot fastslå, at her står, at endvidere henstiller udvalget — så kommer der en nærmere redegørelse — at ministeren i folketingsåret 1973-74 bør fremlægge ny forenkling af administrationen, herunder at fredningsplanudvalgenes beføjelser i henhold til naturfredningsloven overføres til amtsrådene.

Det var altså en direkte henstilling hertil. Nu sluttede hr. Auken med at sige, at man burde optræde som den kloge læge, og at man ikke skulle bruge forhammeren og slå patienten helt ihjel. Jeg forstår, at hr. Auken skulle — og det gjorde hr. Auken — bruge mange ord på at forklare, hvorfor han sidste år var ved at slå patienten ihjel, men nu forsøgte at bringe patienten til live igen, og samtidig gav han udtryk for, at når nu regionplanerne kan gennemføres i amterne, så kommer hammeren frem en gang til. Lægen vil altså have lidt tid til at behandle patienten i, men man forstår, at patienten alligevel til sidst skal dø.

Jeg vil gerne dertil føje, at det fremgår af den beskrivelse, som vi har modtaget om fredningsplanudvalgenes beføjelser og arbejdsområde, at der er flere områder af lovgivningen, hvor der ikke er et behov for at høre fredningsplanudvalgene, og det fremgår tillige, at der i adskillige tilfælde foretages en høring hos fredningsplanudvalgene eller et samarbejde med disse, selv om der ikke er pålagt en høring eller et samarbejde efter den gældende lovgivning.

Der er altså for det første adskillige arbejdsområder, der kan skrælles fra fredningsplanudvalgene, og vi må dernæst betragte de resterende opgaver og se, om de ikke kan opfyldes fuldt ud tilfredsstillende og på betryggende måde af en anden planmyndighed — og her tænkes altså på amtsrådene.

Det er nødvendigt med planlægning, hvis man vil beskytte naturværdier og sikre en miljøbeskyttelse. Det er derfor vigtigt, at de, der har ansvaret for planlægningen, også får et ansvar for fredningsplanarbejdet. Både regionplanloven og miljøloven giver

amtsrådene vigtige planlægningsbeføjelser, og amtsrådene får ansvaret for den overordnede planlægning og koordinering. Et vigtigt led både i regionplanlægning og miljøplanlægning er analyser af landskaberne. Det er derfor af betydning, at amtsrådene får overført også disse analyseopgaver, der hidtil er foretaget af fredningsplanudvalgene. Vi skal i alt fald ikke have dobbeltanalyser, og det må være mest tilfredsstillende og betryggende, at det er den samlede overordnede planlægningsmyndighed, der har denne opgave.

Der er et folkevalgt flertal i fredningsplanudvalgene. Det hører til undtagelsen, at de folkevalgte repræsentanter ikke lægger afgørende vægt på beskyttelsen af naturværdierne, og der skulle på denne baggrund ikke være nogen betænkelighed ved at overdrage amtsrådene de beføjelser, som fredningsplanudvalgene har i dag. Selv om de folkevalgte må tage hensyn til økonomiske interesser — men det må fredningsplanudvalgene vel også i vidt omfang gøre — er der ingen grund til at tro, at et amtsråd, der slet ikke repræsenterer et snævert lokalt interesseområde, ikke vil sikre de nødvendige fredningsmæssige interesser.

Ved amterne må der være den nødvendige sekretariatsbistand for at løse opgaverne med regionplanlægningen, og den hidtidige planlægning i amternes område må samkøres i et enkelt sekretariat. Det vil derfor være u hensigtsmæssigt og dyrt, om der parallelt hermed inden for det samme område er flere sekretariater, der overlapper hinanden i arbejdet. I det omfang amtsrådene derfor skulle mangle særlig bistand til sekretariatsarbejde, vil det være naturligt at hente en enkelt person eller to blandt dem, der i dag er medarbejdere i fredningsplanudvalgene.

Jeg vil ikke afvise, at det kan blive nødvendigt for amterne at få en vejledende bistand på det fredningsmæssige område fra et centralt kontor under miljøministeren, men jeg understreger: vejledende; der er altså ikke tale om et større centralt sekretariat, der eventuelt skulle stilles på benene.

Som det fremgår af disse synspunkter, finder vi i den konservative folketingsgruppe, der er mange grunde til at foretage den omorganisering, som kom til udtryk i folketingsudvalgets betænkning i sidste folke-